reſuſcita me) id ē da mihi ſtatū glīe (et retribuā eis) id eſt
des mihi ſtatum glorie vt eos iudicē tecum. Facta petitō
ne cōuertit ſe ad grarū actōem de bñficijs iam añ collatis
vnde dicit in hoc (qm̄ voluiſti me) cognoui) qm̄ nō gaude
bit inimicus meus) ſm̄ aliter (ſuꝑ me) q2 ſecurus peto tuā
miſericordiā: licet reuerſus fuerim poſt pniam; iterum ad
peccatū. q2 ex hoc ꝙ iam al's dignatꝰ es me ſuſcipe ad pe-
nitētiā. ꝑpendo ꝙ etiaꝫ adhuc me ſuſcipies: ⁊ ita (nō gau
debit inimicus meꝰ) diabolus (ſuper me) cuꝫ me recepe
ris ad penitentiā. Mich. vij. Ne leteris inimica mea ſuꝑ
me q2 cecidi ſurgam irā domini portabo qm̄ peccaui ei. ⁊
ſic in hoc verſu grās referendo de añ collatis beneficijs ꝑ
hoc inducit munificū largitorē ad danda ampliora. vnde
iam quaſi ſuſcepto eo qđ poſtulat ſubiūgit (me autē prop
tēr innocentiā) recuꝑandaꝫ (ſuſcepiſti) manu miſericor-
die ad penitentiā volens me ꝑducere ad illuꝫ monteꝫ tuū
in quē nullus aſcendet niſi innocēs. pš. Quis aſcēdet i mō
tem dñi aut q̄s ſtabit in loco ſancto eius. innocēs manibꝰ
⁊c̄. Job. xxij. Saluabit innocens: ſaluabit auteꝫ mūditia
manuū ſuarum. (et cōfirmaſti me) vt de cetero nō reinci-
dā in peccatū. vt ſim (i cōſpectu tuo ineternū) id ē in om
nibꝰ diebus vite mee tibi placeā. ſm̄ iſtam huius v̾ſus ex-
poſitoem habet quedā collecta in quadrageſima q̄ eſt ta
lis. Deus innocētie inſtitutor ⁊ amator dirige ad te tuorū
corda ſeruoꝝ vt ſpūs tui feruore cōcepto ⁊ in fide inueniā
tur ſtabiles ⁊ in opere efficaces: vel de futuro pōt legi (me
autē ꝓpter innocentiā) vite mee (ſuſcepiſti) id ē ſuſcipies
ad gloriā (et cōfirmaſti me) id eſt cōfirmabis (in cōſpectu
tuo vt te fruar ⁊ in te delecter. Prouer. viij. Delectabor ꝑ
ſingulos dies coram eo. (ineternū) id ē ſine fine. q̄ eñi ibi
ſuſcipiet iam de cetero nō timebit lapſum. ꝓpter hoc dici
tur in. pš. ad eccleſiā triūphantē que iā ibi ſuſcepta ē. Lau
da hieruſalē dñm lauda deū tuū ſyon. Quoniā cōfortauit
ſeras portaꝝ tuaꝝ ⁊c̄. ⁊ poſt. Qui poſuit fines tuos paceꝫ
multo fortius meuꝫ q2 ſemꝑ in finibus. ⁊ in Merchia ſo-
De ꝑlatis. let eſſe guerra. Iſtū verſum deberet dicere q̄libet ꝑlatꝰ
(me autē ꝓpter innocentiā ſuſcepiſti) in ꝑlatōem. Multi
eñi ſunt quos deus nō ſuſcipit ad ꝑlatōem. ſ3 ipi ſibi eam
aſſumūt dementientes apoſtolū q̄ dicit Heb. v. Nec quiſ-
ꝗ ſumit ſibi honorē: ſ3 q̄ vocatus eſt a deo tanꝗ Aaron.
ſed nunqđ mentit apoſtolus. nō: ſ3 vere q̄ aſſumit ſibi ho-
norem nō eſt quiſꝗ. q2 dum ſe aliqđ magnum facere attē
tat. ſocium ſe facit illius q̄ nō eſt q̄ ſe aliqđ magnum vo-
luit facere dicens. in celum cōſcendam ſuper aſtra celi ex-
altabo ſolium meū. ſedebo in monte teſtamenti. Eſa. xiiij.
Et ad nihilum redactus eſt. vnde ibi ſequit. Verūtamen
ad infernū detraheris ⁊c̄. ⁊ poſt quaſi cadauer putridum
nō habebis cōſortium. ⁊ q2 multi tales hodie ſunt in ꝑlati
onibus. pōt dici de illis illud Job. xviij. Habitēt in taber-
naculo eiꝰ ſcꝫ xpī. i. in eccleſia ſocij eius q̄ nō eſt. quare au
tem ſuſcipiant a domino: oſtendit cum dicit (propter in-
nocentiam) vnde cum peccator fit prelatus cōſtat ꝙ a do
mino nō ſuſcipit. pleriqꝫ etiam a domino ſuſcipiūtur ⁊ in
nocentes ſunt. quādo ſuſcipiūtur ad prelatōem. ſed in pre
latōne mali fiunt. ⁊ tales nō poſſunt dicere id qđ hic ſeq̄-
tur (et cōfirmaſti me in cōſpectu tuo ineternū) q2 dominꝰ
proijcit a ſuo cōſpectu. de hoc habemus exemplū in ſaul.
quem propter innocentiā ſuſcepit dominus. ſicut dicitur
j. Regū. xv. Nonne cū paruulis eſſes in oculis tuis. caput
in tribubus iſrael factus es. ſed nō (cōfirmauit eum in cō-
ſpectu ſuo) eo ꝙ ille malus factus eſt. Unde in eodem ca
pitulo: dicit ei Samuel. ꝓ eo qđ abieciſti ſermonem dñi:
abiecit te dominꝰ: quo Petrus ſignificat qui introductꝰ
eſt ꝑ Johānem in domum ꝑncipis ſacerdotū. ſ3 ibi cum
ancilla ad ignem dominū negauit Matth. xxvj. Cui autē
hec que precedūt fecit dominꝰ nō debet ingratus eſſe. ſed
grās deo referre dicens quod ſeq̄tur (benedictus dominꝰ
deus) ⁊c̄. (benedictus) q2 benefactor (dominꝰ) q2 ſeruoꝝ
protector (deus) cultoꝝ exauditor (iſrael) ſpeculatorum
gloria (a ſeculo) q2 tꝑalium largitor (in ſeculum) q2 eter-
noꝝ ꝓmiſſor (fiat) ꝑ bñficiū creatōis (fiat) ꝑ bñficiū re
creatōis Tob. xij. Bñdicite deū celi corā oībꝰ viuētibꝰ cō
fitemini illi q2 fecit nobiſcuꝫ miſericordiam ſuā. hanc nobiſcuꝫ
faciat miſericors ⁊ miſerator dñs. Amen.

¶ Pſalmus XLI

Q q Uemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. Ps. 41

¶ Titulus. In finem intellectus filijs chore) in precedē
ti pſalmo egit de fide. ⁊ q2 fides ſine charitate mortua eſt:
ideo bene ſeq̄tur iſte pſalmꝰ. in quo agit de charitate. ⁊ eſt
ſenſus tituli talis. (intellectus) huiꝰ pſalmi q̄ de charita-
te tractat: dirigens nos (in finem) id ē ad xpm̄ diligendū
cōuenit (filijs chore) id ē imitatoribꝰ crucifixi. q2 ſicut dici
tur Joh. xv. Maiorem hāc dilectōem nemo habet vt ani
mam ſuā ponat q̄s pro amicis ſuis. in h̄ pſalmo Loq̄tur
fidelis ſolum deū ſitiens amicitia de qua loq̄tur eſt chari
tas. Intentio eſt monere ne deſiderium tꝑale preferatur
deſiderio eterne vite. Modus bipartitus eſt pſalmꝰ. Pri
mo oſtendit vir iuſtus deſiderium ſuum ad deum eſſe.
Secūdo ſpe dei cōfortat ſenſualitateꝫ ſuam contra ꝑtur-
batōes ibi (quare triſtis es anima mea) agēs ergo de cha-
ritate q2 deſiderare eſt ꝑmus motus charitatis a deſide-
rio incipit dicens (quēadmodum deſiderat ⁊c̄.) Notan-
dum ꝙ in gloſa dicit ꝙ ceruus caligantibꝰ oculis extrahit
ſerpentē a cauernis ſuis naribus quē cum comederit ꝓpi-
nus currit ad fontem ⁊ bibit. ⁊ deinde proijcit cornua ⁊ to
tus immutatur. Sicut ergo ceruus deſiderat hauſto vene-
no venire ad fontem aquarū. ita anima fidelis hoīs hau-
ſto peccato. i. reuocato ad memoriam deſiderat venire ad
deum ⁊ venit ad fontem penitētie in quo refrigerium in- ¶
uenit contra peccatum. Comparatur ergo vir iuſtus ceruo Proprie-
ꝓpter multas rōnes. videlicet ꝓpter ꝓprietates cerui que i tates cerui
viro iuſto reperiri debent. que notari poſſunt his v̾ſibus. ꝯuenientes
Clune natās portat vorat ydros cornua mutat Cor ſenis viro iuſto
oſſeſcit ſalit ⁊ ſitit ⁊ iuueneſcit. Silueſter ſapidus viuax ve Verſus.
lox ſine cauda pes durus. fuluuſqꝫ pilꝰ. venatio fetus. Pu
gnat ob vxores fuſa pinguedine ſqualens. ſurdus demiſ-
ſis hñ rect' auribꝰ audit. Hec ꝓprietates competūt viro iu
ſto. Ipſe eñi dune portat. ſm̄ illud Gal. vj. Alter alterius
onera portate. ⁊ h̄ natans in hoc mari magno ⁊ ſpacioſo:
quod eſt mundus. Item iuſtus vorat ydros. i. peccata an
nihilat. Oſee. iiij. Peccata populi mei comedent. Itē cor-
nua mutat. ſm̄ illud Rom̄. vj. Sicut exhibuiſtis membra
veſtra ſeruitie immunditie et iniq̄tati ad iniq̄tatem. ita nunc
exhibete membra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificatōem.
Eſa. xl. Qui ſperant in domino mutabūt fortitudinē. Itē
cor iuſti obſeſcit. i. magis ⁊ magis in bonis ſolidatur. Dur
eñi fuit cor apoſtoli cum dixit. viij. ad Roma. Certus ſum
ꝙ neqꝫ mors neqꝫ vita ⁊c̄. poterāt nos ſepare a charitate
abhiſti. et. v. ad Rom̄. Gloriamur in tribulatōibus. Item
iuſtus ſalit vltra ſpinas diuitiarum ⁊ lutum vel foueā lu-
xurie. Eſa. xxxv. Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus. Item
iuſtus ſitit ſicut dicitur hic. Item iuueneſcit ſicut dicitur
iiij. Renouamini ſpiritu mentis veſtre. Col. iij. Expolian-
tes vos vetereꝫ hominē. infra. Renouabit vt aquile iuuē
tus tua. Item iuſtus eſt ſilueſter. id eſt in mōtibus excel-
ſis habitans. infra. Montes excelſi ceruis petra refugi-
um herinacijs. Item eſt ſapidus. Eccleſiaſtici. xlix. In
oīm ore quaſi mel indulcabit memoria eius. Item eſt vi-
uax quia vita contēplatiua hic incipit ⁊ nunꝗ deſinit. Sa
pien. v. Juſti autem imperpetuū viuent. Item eſt velox. Ec
cle. xxxj. In omnibus operibus tuis eſto velox. Item eſt ſi-
ne cauda. i. ſine operculo peccatoꝝ ꝑ hypocriſim. j. Pe. ij.
Neqꝫ velamentū habentes malitie libertatem. Item ha-
bet pedem durum. i. affectum ſolidū. Abacuc. iij. Ponet
pedes meos quaſi ceruoꝝ. Item habet pilum fuluū. id eſt
carnem pallidam. ſm̄ qđ dicit poeta. Palleat oīs amās
hic eſt color aptus amanti. Matth. iij. Johānes erat ve-
ſtitus pilis cameloꝝ. Item iuſtus ē venatio diaboli ⁊ ma
lorum hominū. Eccli. xiij. Venatio leonis onager in here-
mo ſic paſcua ſunt diuitum paupes. Item multos habet
fetus. i. multa bona opera quorum matres ſunt virtutes.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Iud.viij.habuit Ierobaal.lxx.filios.eo ꝙ plures habuit vxores. Itē pugnat ob vxores.q2 pro v̄tutibus.Eccl.iiij. Pro iuſticia agoniſare ꝓ anima tua vſq3 ad morte certa ꝓ iuſticia.ij. Thymo.ij. Labora ſicut bonus miles chriſti. Item iuſtus ſui a pinguedine.i.amiſſa deuotōe ſqualet in fra. Oſſa mea ſicut cremiū aruerūt ꝑcuſſus ſum vt fenum ⁊ aruit cor meū.q2 oblitus ſum comedere panem meum. Item ſurdus eſt cū aures dimittūtur ad ꝑpalia:ſed bene audit cū eriguntur Eſa.l. Erigit mane.mane erigit mihi aurem.infra. Audiā quid loquat̄ in me dn̄s deus igit̄ bene dicit. (Queadmodum deſiderat ceruus ad fontes aqua. ita deſiderat aīa mea ad te de⁹) deſiderat Eſa.xxvj. Anima mea deſiderauit te in nocte ⁊ in eodē ſupra nomē tuū ⁊ memoriale tuū in deſiderio aīe. Prouer.xiij. Lignū vite deſideriū veniens (anima) infra dicit etiā caro (ſitiuit i te aīa mea q̄3 multiplicit̄ tibi ⁊ caro mea) ad te ſupple currere vel trahi. Can̄.j. Trahe me poſt te curremus in odore vnguentoꝝ tuoꝝ. Beatus Bernard⁹. Qui amat ardētius currit velotius ⁊ ꝑuenit citius. Ioh.vlti. Currebant duo ſ3 ille alius diſcipulus currebat citius Petro. vel ad (ad te) vacare vel ferri.ſicut lata fuit aīa Lazari.vt habetur Luce.xvj. Hic rep̄hendunt̄ pigri q̄ tardant venire ad deum.tales nō ſunt cerui. Eccli.xxxj. In omībus operibus tuis eſto velox. Prouer.xxj. Deſideria occidunt pigrum.ſupple que nunq̄3 prorūpunt in opus. Eccli.xxiiij. Ego quaſi tygris.tygris interp̄tatur velox.⁊ etiam tygris eſt aīal velox. Alia lra habet (ſicut areola ꝑparata eſt ad irrigatōes aquarum.ſ.c anima ꝑparata eſt ad te deus.

2 **Sitiuit anima mea ad deum fontem viuū quando veniam et apparebo ante faciem dei.**

(Sitiuit aīa mea) dico ꝙ deſiderat:nec nūc primo incipit deſiderare.ſ3 iam olim (ſitiuit aīa mea ad deu3) ⁊ merito q2 fontem a quo oīa bona fluūt ⁊ ideo (viuū) ⁊ q̄d ſitierit aperit (quādo veniam ⁊ apparebo ante faciē domini).q.d.tarde eſt mihi ꝙ veniā et appareā.q2 tūc ſatiabor fonte viuo.vnde in.ps. Satiabor cum apparuerit gloria tua.i.cum glorioſus apparebo ante faciem tuā.quam gloriā a te habebo.⁊ hoc melius dicit (app̄ebo ante facie3 dei) q̄3 ſi diceret.app̄ebit mihi facies domini.q2 ſicut dicit̄ j. Iohānis.iij. Nondū appuit q̄d erimus.ſcimus autem quoniā cum appuerit ſimiles ei erimus. Et nota propter hoc quod dicit (ſitiuit) ꝙ ſitis ex ſalis vſu ꝓuenit.⁊ ſimiliter ſitire deum ex ſale ſapientie. Eccli.xxiiij. Qui bibūt me adhuc ſitient. Matth.v. Beati qui eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā Eſt autem aliud ſal huic contrariū.ſ.ſapientia mundi. De quo.j. Eſdre.iiij. Memores ſalis quod in palatio comedimus.hoc eſt ſal auaritie qꝺ in palacijs multum eſt in vſu (fontem viuū) Iere.ij. Me dereliquerūt fonte3 aque viue.ps. Quoniā apud te eſt fons vite (quādo veniā et apparebo ⁊c̄.) ſicut hoc deſiderabile eſt iuſtis ⁊ delectabile erit eis.ita ecōtrario malis erit horribile ⁊ intollerabile.q2 app̄ebunt in conſpectu dn̄i ſordidi ⁊ vacui. Matth.xxij. Quō huc intraſti nō habens veſtem nuptiale3. Exo.xxiij. Non app̄ebis in conſpectu meo vacu⁹.⁊ de hoc dicit Anſelmus. Latere erit impoſſibile app̄ere intollerabile (ante faciem) bonis delectatōem.malis terribilē. Iob.xxxiij.dicit de bonis placabilis erit ei ⁊ videbis faciem eius in iubilo. De malis Apocal.vj.dicent montib⁹ et petris cadite ſuꝑ nos ⁊ abſcondite nos a facie ſedentis ſuꝑ thronū. Et nota ꝙ hic notatur triplex ſtatus.videlicet incipientium. proficientiū.ꝑfectoꝝ. Incipientes querūt refugium.et h̄ notatur ibi (queadmodum deſiderat ceruus ⁊c̄.) Proficientes querūt delectari et guſtare dulcedinē dei.quod notatur ibi (ſitiuit aīa mea ⁊c̄.) Perfecti cupiunt ſolui ⁊ eſſe cum chriſto qꝺ notat̄ ibi (quando veniā ⁊c̄.) ſed qui tātū deū deſiderat de incolatu hui⁹ miſerie et dilatōne patrie plorat.vnde addit.

3 **Fuerūt mihi lacrime mee paneſ die ac nocte:dū dicit̄ mihi quotidie vbi ē de⁹ tuus.**

Hic etiā aperit cām ſitis.q̄ eñ comedit cibum ſalſum et amaꝝ:cito ſitit.vñ et xp̄s cui dederūt in eſcā ſuam fel.Dicit in paſſiōe ſitio. Ioh.xix. Lacrime aūt ad lrām ſalſe ſūt et amare.dicat ergo (fuerūt mihi lacrime ⁊c̄.q.d. Ego plorani ꝓ irriguo ſupiori et inferiori.id ē ꝓ dilatōne patrie ⁊ incolatu hui⁹ miſerie.ſicut Axa Ioſue.xv.et Iud.j. (panes) id eſt refectio ſp̄ualis.ps. Quia cinerē tanq̄3 panē mā ducabā ⁊ potū meū cū fletu miſcebā (die) quādo fit prandiū (ac nocte) quādo fit cena.q.d.in prandio ⁊ in cena comedi iſtos panes.vel (die) ꝓſperitatis (ac nocte) aduerſitatis.vel ⁊ in vita ⁊ in morte.ſuꝑ hunc vſu3 dicit Rich. Huiōi panē aliquādo hō interior ſolus comedit.aliquando domeſticū ſuū vt ſecū comedat multa fatigatiōe cōpellit.ſp̄us q̄dem ſolus comedit qñ animus de peccatis dolet.ſ3 lacrimas nulla rōne valet extorquere panē doloris ⁊ vinū cōpunctōis pariter ſumūt cū interior hō ingemiſcit: et exterior vbertim lacrimas fundit.q̄ vero ia3 exterioꝝ deſiderio lacrimat̄.cibis ꝓfecto dulcibus ſaginat̄.has etiam lacrimas excitant iugiter maloꝝ obprobria.vñ addit. (dum dicit̄ mihi quotidie) a malis (vbi eſt deus tu⁹) quare eñ cum nō vident:eū nō eſſe reputāt.⁊ ē maxima ignorātia neſcire vbi ille ē qui vbiq̄3 ē. Sap.ij. Excecauit illos malitia eoꝝ ⁊ neſcierūt ſacramēta dei neq̄3 mercedē ſperauerūt iuſticie:⁊ ideo dicūt (vbi ē deus tuus) id ē quē quaſi mercedē expectas nec aliud habere deſideras. Gregori⁹ Bona mēs nil ſuū reputat.donec iſtud qꝺ ſingularit̄ appetit app̄hendat.poſtea ꝓbat ꝙ iſta obprobria excitauerīt in eo lacrimas ⁊ deuotōem dicēs:hec obprobria.

Hec recordatus ſum et effudi in me animam meam:quoniā trāſibo in locum tabernaculi admirabilis vſq̄3 ad domum dei. 4

(Hec recordatus ſum) quaſi nō exiui extra me vbi nō inuenire3 niſi aſperitatē ⁊ punctōes exprobrātiū.ſ3 intra me queſiui cōſolatōem:et hoc eſt (effudi) Tren̄.ij. Effunde ſicut aquā cor tuū in cōſpectu dn̄i (in me) ꝑ deuotōem non extra me per oſtentatōem vel curioſitatē aīa ferrea non liquefit niſi magno igne Iere.vj. Es ⁊ ferrū vniuerſi ſunt. ſ3 aīa cerea cito liquefit. Can̄.v. Aīa mea liquefacta eſt vt dilectus locut⁹ eſt. Lapidea vero nunq̄3 liquefit. zach. vij. Cor ſuū poſuerūt vt adamantē ne audirent legem.poſuit cām impulſiuā ſue deuotōnis.poſtea ponit cām efficientē vel finalē dicens. (quoniā trāſibo ⁊c̄.) quaſi dicat illi ꝑ obprobria ſua me impellebāt.ſed ꝑguſtatio celeſtis dulcedinis me attrahebat:hoc eſt (quoniā trāſibo) mare mūdi muꝝ carnis ſpinas peccati trāſiliens (in locū tabernaculi admirabilis) id ē eccleſie militantis:cui⁹ locus ē xp̄s. q2 in xp̄o fundata eſt:dr̄ autē eccleſia militās tabernaculū q2 in ea peregrināτes ⁊ militātes deo:paſcunt ⁊ cubāt Cā ti.j. Indica mihi vbi paſcas:vbi cubas in meridie. Item q2 ibi armant̄.ij. Cor.x. Arma militie noſtre nō ſunt carnalia ſed potentia deo ad deſtructōem munitionū ⁊c̄. Itē q2 ibi vulnerati ſanant̄. Luce.x. Samaritan⁹ duxit ſauciatū in ſtabulū ⁊ curam illi⁹ egit.dr̄ autē (admirabile) iſtud tabernaculū ꝓpter ſacramentoꝝ continētiā. Itē ꝓpter eorum que in eccleſia ſūt admirabilē ordinē (trāſibo) ergo (in locū hui⁹ tabernaculi) id ē ad xp̄m contēplandū ꝑ fidem:vel (in locū tabernaculi) id ē in ip̄am eccleſiā que eſt locus in quo xp̄s cū fidelibus habitat.nec extra locū iſtu3 inuenit̄ nec ibi ſiſtam.ſed (ꝑtranſibo vſq̄3 ad domu3 dei) id ē eccleſiā triūphantē.de qua Baruc.iij. O iſrael q̄3 magna ē domus dei Ioh.xiiij. In domo p̄ris mei manſiōes multe ſunt.ad hanc domū tranſit in p̄nti vir iuſtus ſpe:in futuro autē tranſiet re.ps. Letatus ſum in his q̄ dicta ſūt mihi in domū dn̄i ibim⁹. Et quō tranſeat.ſubdit.

Ecclia militās dī tabernaculū tribus reſpectibus.

In voce exultationis et confeſſionis:ſonus epulantis. 5

(In voce exultatōnis) De p̄nti ſic legit̄ (exultatōnis) de dei bn̄ficijs (et cōfeſſionis) de ꝓprijs pctīs ꝑmā voce3 dat deuotio.ſcd̄am ꝯtritio. Prima ē ꝯtra accidiā. Scd̄a ꝯtra ſupbiā.de his in.ps. Uox exultatōis ⁊ ſalut⁹ in tabernaculis iuſtoꝝ ꝯfeſſio ſalus dr̄ q2 ꝑ eā ſanant̄ vulnera pctōꝝ. Ro.x. Corde credit̄ ad iuſticiā:ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē De futuro ſic legit̄ (exultatōis) q̄3tū ad ſuā felicitatē.de q̄ exultabit (et cōfeſſiōis) ſc3 laudis q̄3tū ad dei bonitatem.

de his Eſa.lj. Gaudiū ⁊ leticia inuenieť in ea.grāḡactio et vox laudis (in voce) dico q̄ eſt ſonꝰ epulantis.q2 in pñ ti epulať aīa cū dei bñficijs reficiť. Apocal.iij. Intrabo ⁊ cenabo cum ipō ⁊ ipē mecū. Itē cū de pctis cōtritis hō cō fiteť ſupra (fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte) Itē in futuro ſplendide epulabiť.pſ. Satiabor cū appu erit glīa tua. Eſa.lxv. Serui mei comedēt ⁊ vos eſurietis: ⁊ de his diuerſis refectōibus ꝓcedūt iſte diuerſe voces.vñ bene diciť (vox exultatōis ⁊ cōfeſſiōis ſonꝰ epulātis.

6 **Quare triſtis es anima mea: ⁊ quare con turbas me.**

Quare triſtis) Scđa ps in qua rō que ꝓdictas cōſolati ones habet increpat ⁊ cōfortat ſenſualitatē que de pñtibꝰ malis triſtať.vnde dicit:exquo ſcʒ tot bona habes ⁊ ha bebis q̄ potius gaudere deberes: ⁊ quare cōturbas me.i. rōnē ſm q̄ ſupra dictū eſt:aīa mea turbata ē valde.ma la eñi triſticia turbat rōem.ſicut fumus oculū. Unde notā dum q̄ eſt triſticia mala et triſticia bona.et quelibet mul tiplex.

E Triſticia bona multiplex.

Naturalis timoris.ſ.horror mortis. Mat.xxvj. Triſtis eſt aīa mea vſq3 ad mortem.

Grauitas religionis.ij. Cor.vj. Quaſi triſtes ſemp autē gaudentes.

Corpalis infirmitas. Jaco.v. Triſtatur aliquis veſtrū oret equo animo et pſallat.

Penitentie.ij. Cor.vij. Que ſm deum eſt triſticia peni tentia in ſalutem ſtabilem operatur. Malach.iij. Ambu lauimus triſtes coram domino.

Compaſſionis. Roñ.ix. Triſticia mihi magna eſt et con tinuus dolor cordi meo.

Increpatōis. Eccl.xxij. Si appuerit os triſte ne metuas

Heſitatōis. Matth.xxvj. Contriſtati valde ceperūt di cere:nunquid ego ſum domine.

D Triſticia mala multiplex.

Stuporis. Luc.xxij. Inuenit eos dormiētes pre triſticia.

Mala triſticia multiplex.

Sollicitudinis. Eccli.xxx. Triſticiam ne des anime tue et ne affligas temetipm̄.

Accidie. Eccli.xxv. Omnis plaga triſticia cordis ē. Pro uerbiorum.xxvij. Spiritus triſtis exiccat oſſa.

Amaritudis. Eſa.xlij. Nō erit triſtis neq3 turbulentus.

Auaricie. Eccli.iiij. Declina pauperi ſine triſticia.

Deſperatōnis.ij. Cor.ij. Conſolemini ne forte abundā tiori triſticia abſorbeatur.j. Theſſal.iiij. Nolumus vos ignorare de dormientibus vt nō contriſtemini ſicut ceteri qui ſpē non habent.

Fictōis. Mat.vj. Nolite fieri ſicut hypocrite triſtes.

Seculi. Mat.xix. Cū audiſſ3 adoleſcēs vba hec:abijt tri ſtis.ij. Cor.vij. Triſticia ſeculi mortem operať.

Quelibet pena tēporalis. Eccli.v. Ne dixeris peccaui ⁊ quid mihi accidit triſte.

Gehēne. Sap.xvij. Perſone triſtes illis apparuerūt.de mala ergo triſticia non de bona dicit hic.

7 Quare triſtis es anima mea:et quare conturbas me) hoc ptinet ad increpatōem.poſtea ſeq̄tur cōfortatio.

8 **Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi ſalutare vultus mei et deus meus.**

Spera in deo) pſ. Et in dño ſperans nō infirmabor: et ſperare potes (quoniā adhuc) in pñti (cōfitebor illi) ſi mul oīa peccata fatebor:vel (confitebor) .i.totus fate bor.ſ.corde.ore. ⁊ ope.nō ſicut diciť Eſa.xxix. Populus hic labijs me honorat.cor aūt eorum longe ē a me.illi q̄ eſt (ſa lutare) .i.ſaluator ⁊ recreator (vultꝰ mei) .i.in vultu meo quaſi dicat in eadē natura in qua et ego Job.xix. In car ne mea videbo deum ſaluatorē meum.eſt ergo ſalutare ꝑ recreationem.ipē idem (deus meus) per creationem.po ſtea oſtendit vnde anima habeat triſticiam hanc. Unde addit.

9 **Ad meipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.**

Ad meipm̄ anima mea (ſupple ꝯuerſa) (cōturbata eſt) id ē a ſeipā habet ꝯturbatōem. Grego. Juſtū eſt vt in ſe ꝑ dolores inueniat q̄ relicto vero gaudio in ſe gaudia q̄rebat pſ. In me turbatū eſt cor meū. Poſita turbatōe ponit re mediū turbatōnis ſcʒ mēoriā dei.vnde dr (propterea) id eſt q2 in me nō inuenio niſi turbatōem (memor ero tui) in pſepio vagientis ad humiliandū (tui) in cruce morientis ad diligendū (tui) ad iudiciū venientis:ad timendū (tui) in celo regnātis ad ſperādum:ſic (memor ero tui) o xp̄e vt in tui mēoria ꝯſolatōem admittā.pſ. Renuit ꝯſolari aīa mea:memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſum. Et oſtendit multipli ces cauſas q̄re debemus eſſe mēores dei.ſ.diuerſa bñficia dei. Prima cā eſt innocentia baptiſmalis.q̄ eñi añ baptiſ mū fuimus filij ire: ⁊ in baptiſmo facti ſumꝰ filij gratie et heredes glorie:debemꝰ multū cōmendare mēorie tantū bñficiū: ⁊ ipm̄ diuinū beneficiū. ⁊ hoc eſt qđ dicit (memor ero tui de terra iordanis) id ē ꝓ eo q̄ in baptiſmo q̄ ꝑ ior danē deſigť facti ſumꝰ t̄ra fertil' q̄ ꝓus eramꝰ t̄ra deſerta ⁊ ſteril'. Eſa.xxxv. Letabiť deſerta ⁊ inuia ibi dicūt.lxx.florebūt ⁊ exultabūt deſerta iordāis Scđa cā ē bñficiū di qđ dat hoi vt ꝯtēpnat mūdū:vnde addit (et hermonij) qđ interp̄tať anathematizatio.ꝑ quod ꝯtēptus mundi notať.q̄ eñi cō tēpnit mundū dicit ſicut dixit ioſue de iericho. Joſue.vj. Sit ciuitas hec anathema. ⁊ oīa q̄ in ea ſunt. Jerico eñi quod interp̄tať luna ſignat mūdum deficientē. Joſue aūt quod interp̄tatur ſaluator ſignat ſaluatorē noſtrū.q̄ ana thematizat mūdū dicēs. Ue vobis diuitibꝰ. Lu.vj. ⁊ Ma thei.xviij. Ue mūdo a ſcandalis.ſcādala ſunt oīa tpalia: q̄bus aīa offendit. Itē.j. Joh.ij. Nolite diligere mūdū neq3 ea q̄ in mūdo ſunt. Tertiū eſt humilitas ꝟtutum quā do ſcʒ homo hñs culmē virtutū nō ſuperbit:ſ3 humiliť ꝺe ſe ſentit.vnde dicit (a monte modico) ꝑ montē intelligiť culmen virtutū.ꝑ modicū humilitas. Eccli.iij. Quāto ma ior es:humilia te in oībus.hermon ad lrām mons eſt mo dicus iuxta iordanē: ⁊ ſic pōt conſtrui (de terra iordanis) (et de terra hermonij) ſcʒ (a monte modico) vel ſic (a mō te modico hermonij) et redit in idē. Quarta cā eſt duorum teſtamentorum ſui ad hoc ꝯcors ꝓuocatio.vnde dicit.

E Memores dei quare eſſe debemus in bñficijs ſuis.

Abyſſus abyſſum inuocat: in voce catara ctarum tuarum. 10

Abyſſus) id ē nouū teſtamentū (inuocat abyſſum) id eſt vetus teſtamē.ſupple ad teſtimoniū. Joh.v. Scrutamini ſcripturas ille ſunt q̄ teſtimonium ꝑhibent de me. ⁊ poſt ſi crederetis moyſi:forſitan crederetis ⁊ mihi. De me eñi ille ſcripſit:vel vetus inocat nouū ad ſui complementū. Ma thei.v. Nolite putare q̄m veni ſoluere legē aut ꝓphetas: nō veni ſoluere ſ3 adimplere. ⁊ hñ dicit (inuocat) .i.intus vocat.vnū eñi teſtm̄ ē in alio.ſicut rota in medio rote. Di cunť aūt duo teſtā abyſſi pluribꝰ rōnibꝰ. Primo q2 ſunt in ſcrutabilia. Eccli.j. Profundū abyſſi q̄s dimēſus ē.ſapien tiā dei ꝓcedentē oīa q̄s inueſtigabit. Scđo q2 exhauriri nō pñt. Eccli.xxiiij. A mari eñi abūdabit cogitatio eius ⁊ con ſiliū eius in abyſſo:magna cogitatio pōt referri ad vetus te ſtamētū.ꝯſiliū ad nouū. Tertio q2 oēs riui ſciarum ab ipſis emanant. Geñ.vij. Rupti ſunt oēs fontes abyſſi magne. Quarto ꝓpter obſcuritatē. Geñ.j. Tenebre erant ſup faci em abyſſi.pſ. Tenebroſa aqua in nubibus aeris. Quinto quia oēs alias facultates recipit ſcientia duorum teſtamē torum. Eccl'es.j. Oīa flumina intrant mare: ⁊ mare non redundat:ſic ergo (abyſſus abyſſum inuocat) ⁊ hoc (in vo ce cataractarū tuarum) id eſt ꝑ doctrinam ꝓphetarum ⁊ apo ſtolorum a q̄bus fluenta doctrine nobis manant: ſicut a ca taractis flumia aquarum.ad lrām eñi cataracte dicunť oſtia nili ꝑ que quaſi ꝑ ſubtiles meatus effluūt aque.ſm Greg. ſic exponiť.abyſſus diciť iudicium. Uñ in.pſ. Judicia tua abyſſus multa.abyſſus ergo abyſſum inuocat:cum hō ti more futuri iudicij prouocať interius in corde ad iudican dum ſeipm̄. Grego. Abyſſus abyſſum inuocare ē de iudi cio ad iudiciū ꝑuenire. ⁊ hoc fit (i voce cataractarum tuarum) id eſt in exhortatōne ſanctorum predicatorum. Unde ad hoc hortatur Apoſtolus.j. Chorinth.xj. Si noſmetipōs diiu dicaremus:nō vtiq3 iudicaremur. Uel in malo ſic (abyſ

F Duo teſtamenta dicūtur abyſſi quinq3 rationibus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſus) expenſarum (inuocat abyſſum) rapinarum. Eccleſ. v. vbi multe ſunt opes ⁊ multi ſunt ꝗ comedūt eas: vl' ma lus hō malū hoīem. Prouer. j. Fili ſi te lactauerit pctōres ne acqeſcas eis. ſi dixerint veni nobiſcū īſidiemur ſangui ni ⁊c. vel peccatū ſicut ſupbia auariciā: gula luxuriam. ira homicidiū ⁊c. Mathe. xij. Aſſumit ſeptē ſpūs neqores ſe. Greg'. ſup Ezech. iij. Peccatū qđ ꝑ penitentiā nō deletur mox pondere ſuo trahit ad aliud Eſai. xxxiiij. Occurrēt de monia onocentaurus ⁊ piloſus clamabit ibi alter ad alte rū: ⁊ hoc (in voce catharac. tuaꝝ) .i. teſtimonio ſanctoꝝ ſicut oſtendit' ꝑ diuerſa loca ſcripture. Itē abyſſus miſeri cordie xp̄i inuocat abyſſum miſerie generis humani: ⁊ hoc (in voce catharactaꝝ) .i. in virtute plagaꝝ ꝗ clamāt miſe ricordiā. Hebreo. xij. Acceſſiſtis ad ſyon montē ⁊ iudicem omniū ⁊ teſtamēti noui mediatorē ieſum ⁊ ſanguinis aſꝑ ſionē melius loquentē q̄ȝ abel. videte ne recuſetis loquen tē. Quita cauſa ē memorie dei q: ad hoc nos ſtimulant tri bulationes: vnde ſequit'.

11 Omnia excelſa tua ⁊ fluctus tui ſuper me tranſierunt.

Omnia excelſa tua) excelſa dicit hymbres ꝗ de excelſo deſcendūt (fluctus) dicit mare: ē ergo ſenſus (oīa excelſa tua) .i. minores tribulationes (⁊ fluctus tui) .i. maiores tri bulatiōes (ſup me trāſierūt) oppmētes me: ⁊ idō (memor ero) q: vexatio dat intellectū vt dicit Eſai. xxviij. Ione. ij. Cū anguſtiaret' i me aīa mea dn̄i recordat' ſuȝ. Et nota q dicit (trāſierunt) nō ſteterūt: ſup electos eīn trāſit tribula tio quaſi virga ſup dorſum pueri. ij. Cor. iiij. Id eīn q in p̄ ſenti ē momentaneū ſ; leue tribulatiōis nr̄e ⁊c. ⁊ ſup repro bos ſtabit ineternū. Eſa. xxx. Erit trāſitus virge fundatus quā requieſcere faciet dn̄s ſup eū. tribulationes vō dicun tur (excelſa) q: i celū eleuāt. fluctus vō q: humiliādo dep mūt. De p̄ Gen̄. iij. Inundauerūt aq̄ diluuij ⁊c. De ſcdo Iob. vj. Sagitte dn̄i in me ſunt ⁊c. Sexta cā q̄re homo dȝ eſſe memor dei eſt quia tenetur ad dei mandata implenda ⁊ non p̄t eius mādata implere q: ei' obliuiſcit'. ⁊ iō ſequit'

12 In die mandauit dominus miſericordiā ſuam: et nocte canticum eius.

In die mādauit miſcdiam ſuā) quaſi dicat: idō memor ero: q: (in die) ꝓſperitatis (mādauit) .i. p̄cepit (miſericor diā ſuā) q̄ ē q corrigit nos in p̄ñti vt ineternū parcat Gre go. Magna miſcdia ē in p̄ſenti miſericordiā nō cōſequi: ē ergo ſenſus (mandauit) dn̄s vt cū ſumus in ꝓſperitate ti meamus eternā aduerſitatē ⁊ parati ſimus tribulationeȝ ſuſtinere. q: vt dicit Aug. Illis ad tempus parcit quos in eternū damnabit. Secūdo mandat dn̄s vt in habita tribu latione gaudeam': vn̄ addit (⁊ nocte) aduerſitatis (māda uit) dn̄s (canticū eius) .i. vt in eo gaudeam' attendentes q quē dn̄s diligit caſtigat ⁊ flagellat oēm filiū queȝ recipit Hebreo. xij. ⁊ q ꝑ iſtas tribulatōnes intrabimus in regnū celoꝝ de his duob' mandatis. xj. Eccli. In die bonoꝝ ne īmemor ſis maloꝝ: ⁊ in die maloꝝ ne inemor ſis bonoꝝ. vel (in die) ꝓſperitatis (mādauit) dn̄s (miſcdiam ſuam) id ē ſibi fieri dando elemoſynas ſm̄ q dicit Thobi. iiij. Si multū tibi fuerit abundāter tribue in antecedēte notat' ꝓ ſperitas cū dr̄. ſi multū ⁊c. in ꝯſequēte materia cū dr̄ aban dāter tribue (⁊ nocte) vt ſupra expoſitum ē vel (in die) ad litterā (mandauit) dominus (miſericordiam ſuam) .i. vt de die opibus miſcdie inſiſtat' (⁊ nocte canticū eius) vt de nocte ei' laudib' ⁊ ei vacet': ſic dn̄s faciebat de die p̄dicans ⁊ de nocte orationib' vacās. vn̄ dr̄ Luce. vj. Exijt in mon tē orare ⁊ erat ꝑnoctās i orōe. dies cū fact' eēt vocauit di ſcipulos ſuos ⁊ deſcendēs de mōte cū ill' ſtetit i loco cāpe ſtri. ⁊ tūc fecit ſmonē illū magnū incipiens ſic. Beati pau peres ſpū ⁊c. p' ſmonē ſanauit egros: ⁊ ſic iplenit ꝑus qđ mādaturus erat cepit ei p̄ facere ⁊ poſtea docere. Actu. j. (apđ me ⁊c.) ſupra q̄ſiuit ſynderesis a ſenſualitate ſeu ſpi ritus ab aīa: vl' rō a volūtate q̄re triſtaret' a tribulationib' ibi (q̄re triſt' es aīa mea ⁊c.) ⁊ poſtea poſuit vnū remediū ꝯ triſticiā. ſ. memoriā dei. ibi (ꝓpterea memor ero tui) hic aūt ponit' ſcdm remediū. ſ. oratio vnde dicit'.

Apud me oratio deo vite mee: dicaȝ deo ſuſceptor meus es. 13

Apud me oratio) .q.d. ꝓpter triſtitiā aīe mee memor ero dei ⁊ etiā ē ⁊ erit (apud me orō) q̄ſi dicat nō opꝫ me mul tū laborare exteri' querēdo oblīgatōes ſicut iudei faciebāt vn̄ Iere. vj. Ut qđ mihi thus đ ſaba affertis ⁊ calamū ſua ue olentē de terra longinq̄: ſ; ego i me habeo qđ deo gratū offerā. ſ. orationē: ⁊ hoc ē qđ dicit (apud me) eſt (orō) ſup ple exhibēda deo. Itē (apud me) .i. i ſecreto ꝯſciencie non apud hoīe ꝑ iactantiā ē (orō) exhibenda (deo) non regi terreno: de his duob' Math. vj. Tu aūt cum oraueris in tra cubiculū tuum ⁊ clauſo oſtio ora patrē tuū (deo) dico (vite mee) .i. q ē vita mea. Deut'. xxx. Ipe eſt eīn vita tua: vl' (deo vite mee) triplic'. ſ. vite nature: vite gratie vite glo rie ſupple datori ⁊ ꝯſeruatori ⁊ defenſori. pſ. Dn̄s illumi na tio mea ⁊ ſalus mea quē timebo: dn̄s ꝓtector vite mee ⁊c. ⁊ quid oret ſubiūgit (dicā deo) gaudendo ⁊ gratias referē do (ſuſceptor meus es) .i. ſuſceptor mee nature. pſ. Et cuȝ gloria ſuſcepiſti me: ⁊ ꝑ hoc confitet' in xp̄o vtrāqȝ naturā ſcȝ ſuſcipientē ⁊ ſuſceptā. ſ. diuinā ⁊ humanā: ⁊ hoc cōfite ri ē orare ⁊ allegare q debeat nos cuſtodire q noſtrā natu ram ſuſcepit vel ſic (ſuſceptor meus es) .i. me ad peniten tiā nō tm̄ ſuſcipis. ſ; etiā aſſuetus es ſuſcipere (ſuſceptor) eīn notat vſum ⁊ conſuetudinē ſicut ſcriptor ⁊ hmōi v̄ba lia noīa. de hac ſuſceptione Iere. iij. Fornicata es cū ama toribus multis tamē reuertere ad me et ego ſuſcipiam te: hunc duplicem modū ſuſceptionis: ⁊ in p̄mo duplicē xp̄i naturaȝ innuit. Luce. xviij. vbi dixit cecus. Ieſu fili dauid miſerere mei: ieſu fili dauid ecce prima ſuſceptio: i ieſu no tat' diuinitas: in filio dauid humanitas quā ſuſcepit miſe rere mei. dicit ſcđam ſuſceptionē in qua miſcdia ſaluator' ſuſcepit peccatorē ad penitentiā: vel (ſuſceptor meus) id eſt ſurſum captor in ꝯtemplatione celeſtiū ſm̄ illud Pro uerb. xxix. Qui ſperat in dn̄o ſubleuabit'. pſ. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum. ſ. in ꝯtemplatione coꝝ que facta ſunt in xp̄o homine et exurrexi ad ꝯtemplandū diuinitateȝ ⁊ dn̄s ſuſcepit me quaſi ſurſum cepit ⁊ traxit q: ꝑ me nō poteraȝ aſcendere: ſic Paulus dicit nō ſe aſcendiſſe ſ; raptū fuiſſe vſqȝ ad terciū celū. ij. Cor. xij. Et nota q hic q̄tuor neceſſa ria ſunt in oratione pio ꝓ ſe: ꝑſeuerantr: ad ſalutē que in nuunt' in hoc verſu: ꝑ hoc quod dicit (deo) innuitur pie. ꝑ (vite) ad ſalutē. ꝑ (mee) ꝓ ſe: ꝑ hoc qđ dicit (dicā) notat' ꝑſeuerāter. Poſitis remedijs ꝯ triſtitiā in ſua orōne: expo nit dn̄o cauſas triſtitie q̄ſi ꝯquerēdo dicens.

B Quatuor neceſſaria orationi.

Quare oblitus es mei ⁊ quare contriſta tus incedo: dum affligit me inimicus. 14

Quare oblit' es mei) ex q̄ ſuſceptor meus es. Prima er go cauſa triſtitie ē dilatio patrie: de qua conquerit' dn̄o cū dicit (quare oblitus es mei) .i. videris eſſe oblitus ꝓmiſſa gaudia differēdo. pſ. Uſqȝ q dn̄e obliuiſceris me in finē: vſ qȝ q auertis faciē tuā a me: dicit' etiā deus obliuiſci q̄n nō miſeret'. ⁊ quādo non punit. De p̄mo Iob. xxiiij. Obliui ſcat' eius miſcdia. De ſecūdo pſ. Memor eſto dn̄e filioꝝ edom. Bonoꝝ autē nunq̄ȝ obliuiſcit' deus. Eſa. xlix. Nū quid obliuiſci poteſt mulier infantem ſuū vt non miſerea tur filio vteri ſui ⁊ ſi illa oblita fuit: ego tamen non obliui ſcar tui. Secūda cauſa eſt miſeria quam patitur a ſenſua litate. vnde dicit (⁊ quare cōtriſtatus incedo) ſm̄ ſenſuali tatem Mathei. xxvj. Triſtis ē anima mea vſqȝ ad mortē. ⁊ in eodem ſpiritus quidem promptus eſt caro autem in firma. ſ; ſicut ꝑ (contriſtatus) notatur tribulatio ita ꝑ (in cedo) notat' ꝓfectus ⁊ ideo bene cōiungunt' hec duo cum dicit (contriſtatus incedo) quia tribulatio ⁊ triſticia talis ē ſtimulus vrgens nos ad incedendum. Gregori'. Mala q nos hic premunt ad deum nos ire compellunt. ſed breui tas tribulationis exp̄mitur cuȝ addit (dum affligit me ini micus) et notatur hic tercia cauſa triſtitie. ſcilicet tribula tio quam patitur ab inimicis inuiſibilibus. tam corporali ter q̄ȝ ſpiritualiter. de corporali afflictione dicit (dum af fligit me inimicus) .ſ. dyabol' ſicut afflixit Iob in reb'. vn̄ Iob. j. Ecce vniuerſa que habet in manu tua ſunt. Iteȝ in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

corpore. vnde Job. ij. Ecce in manu tua eſt ⁊c. De ſpirituali autem afflictione ſequitur.

15 Dum confringuntur oſſa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulāt me inimici mei.

(Dū ꝯfringunt̄) Per peccatū aut vires anime tentatiōe ꝯcutiuntur. Quarta cauſa ē tribulatio quā ſuſtinet ab inimicis viſibilibus: vnde addit (exprobrauerūt mihi q̄ tribulant me inimici mei) ſcilicet mali hoīes qui tribulant inferendo plura mala quorum primum eſt exprobratio peccati: vnde dicit (exprobrauerūt mihi) ſcđm ē improperiū de religione ſiue ſanctitate: vnde ſequit̄ (dū dicunt mihi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus). q. dicat nuſq̄ ē aut ſi eſt nō curat de te: ⁊ ita ſtultū ē tali deo ſeruire: de eccleſia aūt ꝓprie legit̄ hoc. (dū ꝯfringunt̄ ⁊c.) h̄ ē ei lamentatio eccleſie cuius oſſa ꝯfringunt̄ qn̄ p̄lati vel viri eccleſiaſtici in q̄bus fortitudo eccleſie cōſiſtit: p̄ peccatū a ſtatu rectitudis deijciunt̄ ⁊ cōminuunt̄ cōtra illud Exod. xij. Os nō cōminuetis ex eo. ⁊ Job. xix. idem ⁊ nota ꝙ oſſa arida de facili frangunt̄ ⁊ difficile renouant̄ ſic eſt de p̄latis ⁊ clericis. pſ. Oſſa mea ſicut cremiū aruerūt ⁊ cauſam dicit Job. iij. Oſſa mea aruerūt p̄ caumate. ſ. ardore cupiditatis ⁊ ambitionis. ⁊ Prouer. xvij. Spūs triſtis exiccat oſſa. ſ. triſticia ſeculi: ꝓpter hoc dicit Jere. xxx. Inſanabilis fractura tua et nimis fragile ē illud os qđ lingua pōt frāgere. Eccli. xxviij Plaga lingue cōminet oſſa ⁊ bn̄ dicit (cōfringunt̄) ⁊ quia oēs exceptis paucis frangunt̄: ⁊ q̄ cū eis alij frangunt̄ p̄ malū eorū exemplū: vn̄ bene dicit ⁊ cōiungit (dū ꝯfringuntur oſſa mea exprobrauerunt mihi q̄ tribulant me inimici mei) heretici ⁊ mali xp̄iani: hoc eñ ē qđ p̄cipue exprobrāt heretici ſancte eccleſie videlicet peccata p̄lator̄.

H
Qualit̄ clerici ⁊ prelati q̄ dicūt̄ oſſa eccleſie cōfringūt̄ p̄ pctm̄ ⁊ ꝓpt̄ h̄ ab hereticis ⁊ mal̄ xp̄ianis exprobrat̄ eidē eccleſie.

16 Dum dicunt mihi per ſingulos dies vbi vbi eſt deus tuus q̄re triſtis es anima mea et quare conturbas me.

(Dū dicūt mihi) ecce exprobratio (p̄ ſingulos dies) ecce inſtātia q̄d dixerūt (vbi ē deus tu⁹) q̄ſi dicat exemplū vite xp̄i vbi relucet in prelatis ⁊ clericis in q̄bus maxime deberet relucere ibi nō lucet. xp̄s eñ paup̄ ipſi diuites: xp̄us humilis. ipſi ſup̄bi. xp̄s laborauit: ipſi ocio ⁊ voluptatibus vacāt ⁊ ꝓpter hoc dicit bea. Ber. Miniſtri xp̄i ſunt ⁊ ſeruiūt antixp̄o. Nō ſic ap̄ls q̄ in ſe ipm̄ alijs oſtēdebat dicēs: imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego xp̄i. j. Corin. xj. ⁊ ij. Cor. xiij. An experimentū queritis eius q̄ in me loquit̄ xp̄us: quaſi quererēt ab eo (vbi ē deus tu⁹) Poſitis cauſis triſticie iterū conſolat̄ animā ſuā ſicut p̄us dicens (quare triſtis es anima mea ⁊ quare conturbas me.

17 Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi ſalutare vultus mei et deus meus.

(Spera in deo) Iſti duo verſus ſupra habiti ſunt ⁊ expoſiti: ſ ideo repetit: q̄ cū frequēs ſit tribulatio neceſſaria eſt frequēs cōſolatio ſilis repetitio habet̄. j. Joh. Confeſſus ē ⁊ nō negauit. ⁊ confeſſus ē quia nō ſum ego xp̄s. idō eñ ſepe rn̄dit: q̄ ſepe fuit ei obiectū: ⁊ nota ꝙ triſticia expellēda ē multis rationib⁹. Primo quia vniuerſalit̄ vulnerat. Eccleſiaſti. xxv. Oīs plaga triſticia cordis. Secūdo q̄ interficit. Tercio q̄ inutilis ē. de his duob⁹ Eccli. xxx. Triſticiā longe expelle a te. multos eñ triſtitia occidit ⁊ nō ē vtilitas in ea. Quarto q̄ bonos mores diſſipat. Prouer. xix. Sicut tinea veſtimēto ſic triſtitia cordi. Quinto q̄ deuotionē extinguit. Prouer. xvij. Spūs triſtis exiccat oſſa. Sexto q̄ gaudiū ſpūale exufflat. Eccli. xxx. Nō ē oblectamētū ſup cordis gaudiū. Septimo q̄ inducit faſtidiū tp̄alium vl̄ ſpiritualiū. Nūeri. xxj. Tedere cepit populū itineris et laboris ⁊ dixit. aīa nr̄a iam nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo Octauo q̄ facit hominē ineptū bello ſpūali. Deut. xx. q̄s ē formidoloſus ⁊ corde pauido reuertat̄ i domū ſuā Eccleſiaſti. xxxviij. A triſtitia feſtinat mors ⁊ coopit v̄tutē et triſtitia cordis flectit ceruicē. Itē ſup illud verbū dū di (mihi p̄ ſingulos dies) p̄t diſtingui dies bona ⁊ dies mala v⁊

I
Triſticia expellēda multis rationib⁹

Angeli boni. ſupra. Dies diei eructat verbū.
Hoīes electi. j. Annūciate de die in diē ſalutare eius.
Via vite. Joh. xj. Qui ambulat in die non offendit.
Tempus gratie. Joh. viij. Abraham exultauit vt videret di. me.
Etas hominis. Geneſis. viij. Nox dies nō requieſcēt in eū
Fides. Roma. xiij. Nox p̄ceſſit: dies aūt appropinquit.
Intelligentie. j. Cor. iiij. Mihi ꝓ minimo eſt vt a vobis iudicer aut ab humano die
Viſitationis. j. Pet. ij. Glorificent deū i die viſitationis.
Innouationis. Treno. iiij. Innoua dies noſtros ſicut a principio.
Penitētie. Ro. xiiij. Alius iudicat inter diem et diem.
Salutis. ij. Cor. vj. Ecce nunc dies ſalutis.
Cōſolationis. Trenor̄. j. Adduxiſti diem conſolationis
Deſiderij celeſtis. Cañ. ij. Paſcatur inter lilia donec aſpiret dies.
Judicij. Phil. j. Qui cepit in nobis opus bonū perficiet vſq̄ in diem dn̄i noſtri ieſu xp̄i.
Eternitat̄. ij. Pet. iij. Ipſi gloria nunc in diem eternum Zach. xiiij. Erit dies vna que nota ē dn̄o. pſ. Melior ē dies vna in atrijs tuis ⁊c.

K
Dies bona multiplex.

Dies mala ſimiliter multiplex.

Culpe. Job. iij. Pereat dies in qua natus ſum.
Mortalitat̄. Eccli. vij. Melior dies mort̄: die natiuit̄
Angelus apoſtata. Job. iij. Dies illa vertat̄ in tenebras
Proſperitas ſeculi. pſ. Per diem ſol non vret te neq̄ luna per noctem.
Delectatio. Job. xxj. Ducunt in nobis dies ſuos.
Gloria antixp̄i. Jere. xvij. Diē hoīs nō deſideraui tu ſcis
Timoris mūdani. Eſai. xxxvij. Dies tribulationis et anguſtie dies hec.
Vltionis. Exodi. xxxij. Ego autem in die vltionis viſitabo contra peccatum eorum.
Damnationis. Sopho. j. Dies ire dies illa tribulatiōis et anguſtie.

L
Dies mala multiplex.

Pſalmus XLII

Iudica me deus et diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: ab hoīe iniquo et doloſo erue me.

Pſ. xlij.

(Judica me de⁹) Titulus in finē. pſ. dauid. Pſ. iſte tendēs i finē ē dauid ꝓphe vl̄ viri iuſti loquētis h̄ in p̄ſona corporis xp̄i myſtici qđ ē eccl̄ia. Materia d̄ q̄ loquit̄ ē de orādū deū ꝯ p̄ſſuras hui⁹ ſecul̄i. Intentio ē monere nos ne vacillem⁹ in p̄ſſuris. Modus bipꝑtitus ē. pſ. Primo conquerit̄ de ꝑmixtione malor̄ cū bonis ⁊ petit ſeparari. Secūdo agit de leticia in fine habēda: ibi (⁊ introibo) Cōtinuatio huius pſalmi ad p̄cedentē ibi egit de charitate: ſ q̄ deum vere amat ſtatim mūdus eū oſtēdit ⁊ p̄ſequit̄ Joh. xv Si de mūdo fuiſſetis: mūdus qđ ſuū erat diligeret: q̄ vo de mūdo nō eſtis: ꝓpterea odit vos mūdus: ⁊ poſt addit ſi me p̄ſecuti ſunt ⁊ vos p̄ſequent̄. Tob. xij. Quia acceptus erat deo neceſſe fuit vt tentatio ꝓbaret te. Primo autē p̄t pſ. iſte exponi de xp̄o poſito in preſſura paſſiōis ⁊ dicente (Judica me deus) pater q̄ iuſte iudicas. Nam iudei ⁊ pylatus iniuſte me iudicant: ſupra exurge ⁊ intēde in iudicio meo. Itē deus iudex iuſtus ⁊c. (et) vt melius iudices (diſcerne cauſā meam de gente non ſancta) quaſi per hoc ꝙ gens iudeorum non ſancta: Sed neq̄ et iniqua me perſequitur apparet manifeſte ꝙ cauſa mea iuſta eſt ⁊ bona vnde ſupra. Vide humilitatem meam de inimicis meis vl̄ ſic (diſcerne cauſam meā de gente non ſancta) id eſt attende quia alia eſt cauſa paſſionis mee quare patior: videlicet ſalus humani generis: et alia eſt cauſa quare me crucifigunt videlicet inuidia (ab homine iniquo) videlicet a pylato q̄ fuit iniquus tradendo ieſum iudeis crucifigendum ⁊ barraban dimittendo. Math. xxvij. Tunc dimiſit illis barraban: Jeſum autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur: ſed quia pylatus maliciam ſuam voluit palliare: ſicut ibi dicitur ꝙ lauit manus aqua corā pp̄lo dicēs. Innocēs ego ſum a ſanguine iuſti huius: ideo bene hic addit (⁊ doloſo) et hoc mihi facias.

A
Allegorice. de Chriſto.

Quia tu es deus meus fortitudo mea: q̄- 2

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf